

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

108. An tempore interdicti licitum sit contrahere matrimonium? Et an in
prædicto tempore benedictiones tamen nuptiales fieri non possint, quia
sunt officia diuina? Ex p. 5. tr. 10. res. 82. aliàs 81. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

monium, verè, & propriè sacramentum sit, nec excipiatur alibi ab ea generali prohibitione, illa comprehenditur, argum. Clem. §. 1. porro, de verb. significat. Neque obstat ratio Sanchez, nam cum iam verè, & propriè Sacramentum sit, & in ratione Sacramenti etiam spirituale sit, & Ecclesia generaliter prohibeat tempore interdicti ministrari Sacramenta præter supradicta, non est cur ab ea generali prohibitione excludamur sacramentum matrimonij: Ita Pontius.

3. Verùm ego utramque sententiam probabilem esse puto, & idè negatiuam cum Pontio tenet Suarez tom. 5. disp. 32. sect. 1. n. 51. Reginaldus tom. 2. lib. 32. tract. 2. cap. 27. n. 28. Filliucius tom. 1. tract. 18. cap. 2. n. 51. & alij. Affirmatiuam verò cum Sanchez tenet Coninch de sacram. disp. 17. dub. 2. n. 47. Auila de cens. p. 5. disp. 4. sect. 1. dub. 6. Villalobos in sum. 10. 1. tract. 19. diff. 4. n. 10. & alij.

4. Sed itando in opinione affirmatiua assero cum eodem Sanchez num. 5. quod nihil refert si contrahentes sint specialiter, & personaliter interdicti, possunt enim licite copulari; quia sub illo interdicto non comprehenditur matrimonium, nisi sit expressum: & à fortiori dicendum est ex supradictis tempore interdicti fieri posse matrimonij denunciations, vt docet Paludanus in 4. distinct. 26. quest. 2. art. 2. num. 12. & alij.

RESOL. CVIII.

An tempore interdicti licitum sit contrahere matrimonium? Et an in prædicto tempore benedictiones tamen nuptiales fieri non possint, quia sunt officia diuina? Ex p. 5. tr. 10. Ref. 82. aliàs 81.

Sop. hoc in Ref. præterita, & in alio §. eius not.

§. 1. Negatiuam sententiam tenet Turrian. lib. 6. disp. 48. dub. 3. Pottel in dub. reg. ver. interd. n. 19. Suar. disp. 33. sect. 1. n. 51. Philip Faber de cens. in 4. sent. distinct. 25. q. 3. disp. 5. cap. 2. n. 32. Cornejo in 3. part. tract. 5. de interd. §. 1. dub. 7. & Præpos. in 3. p. quest. 4. de interd. dub. 3. num. 23. quia constat ex cap. responsa, saltem in loco interdicto non licere ministrare Sacramenta, exceptis iis quæ ius excipit. Item ex cap. sententia. de sent. excom. in 6. Pater interdictos etiam generaliter nullibi posse recipere Sacramenta, exceptis casibus à iure expressis, idque planè supponit Bonifac. VIII. c. Alma mater, cit. atqui nullum est ius, quo permittatur matrimonium tempore interdicti generalis personalis, vel in loco interdicto.

Sup. his benedictionibus magis late in Ref. seq.

2. His tamen non obstantibus affirmatiuam sententiam tuetur Auila p. 5. disp. 4. sect. 1. dub. 6. Villalobos in sum. tom. 1. tract. 19. diff. 3. n. 15. Layman lib. 1. tract. 5. p. 4. cap. 2. n. 1. Sanchez tom. 2. lib. 17. disp. 8. v. 8. Sa. ver. interd. num. 17. Henriquez lib. 13. cap. 43. n. 3. & Hurtadus tract. de interd. diff. 8. n. 27. quia quamuis in cap. sententia, de sent. excom. in 6. generatim prohibeatur susceptio Sacramentorum, exceptis casibus in iure expressis, & sacramentum matrimonij non excipiatur, id tamè intelligitur de sacramentis commissis administrationi Ecclesie, administratio autem sacramenti matrimonij non est commissæ Ecclesie, seu ministris ab ipsa ordinatis, aut deputatis, sed tantùm ipsis contrahentibus, benedictiones tamen nuptiales fieri non possunt, quia sunt officia diuina. Adde quod in cap. appellamus, de feriis, dicitur matrimonium quocumque tempore contrahi posse, ex quo videtur excipi sacramentum matrimonij ab illa generali prohibitione tempore interdicti facta. Deinde licet matrimonium sit sacramentum, tamen est

contractus, & ita non videtur simpliciter prohibitum. Et ita hanc sententiam præter DD. citatos tenet etiam Coninch de sacram. disp. 17. dub. 2. num. 4. cui ego libenter adhaereo.

RESOL. CIX.

An benedictio nuptiarum sit tempore interdicti illicita? Et an saltem in dicto casu benedictiones nuptiales fieri possint in diebus, in quibus permittuntur diuina officia, vt Paschatis? Ex part. 5. tr. 10. Refol. 85. aliàs 84.

§. 1. Negatiuam sententiam docet Henric. lib. 13. c. 45. n. 3. & Nauar. cap. 27. n. 19. Verùm contrariam docet Sanch. de mat. lib. 7. disp. 8. n. 17. Villalob. in sum. tom. 1. tract. 19. diff. 3. n. 17. Præpos. in 4. p. 9. 4. de interd. dub. 3. n. 23. vbi sic ait: Addendum est etiam benedictionem nuptialem esse materiam satis grauem, quod in ministro Ecclesie satis apparet, sed etiam in ipsis contrahentibus erit grauis violatio, eo quod illa actio satis videatur grauis, & apta ad peccatum mortale.

Sup hoc in Ref. præterita, §. vlt. post mediū, verè benedictiones tamen

2. Non desinam hic apponere verba Fabri de cens. in 4. disp. 25. quest. 1. disp. 5. cap. 2. num. 30. vbi sic ait: Dubium est, an benedictiones nuptiales sint prohibita tempore interdicti: nam communis opinio tenet eas esse illicitas, quia inter diuina officia computantur, imò habent adiunctam Missam, & preces solennes, quas tempore interdicti esse prohibitas certum est. Nihilominus Couarr. in dict. cap. Alma, part. 2. §. 2. num. 7. tenet has benedictiones licere tempore interdicti, si fiant eo modo, quo concessum est celebrare diuina tempore interdicti, scilicet clausis ianuis, quia etiam istæ benedictiones sunt quedam officia sacra annexa euidam Missæ, & proinde cum eisdem circumstantiis licet. Sed obstat huic opinioni, quod in huiusmodi celebratione diuinorum permilla tempore interdicti debent excludi laici nedum interdicti, sed etiam non interdicti. Ergo sponsus, & sponsa non possunt illi Missæ interesse, & consequenter benedici non possunt, idè sententia communis non videtur derelinquenda.

Sup. hoc in tom. 5. tr. 4. prope finem Ref. 21.

3. Nota tamen quod ex Suarez docet Tur. lib. 6. disp. 49. dub. 4. benedictiones nuptiales posse fieri in diebus, in quibus permittantur diuina officia, vt Paschatis, &c. quod est valde notandum, & notat etiam Mercerus in 3. p. quest. 24. de interd. dub. 3. & Moseo in sum. tract. 16. cap. 8.

RESOL. CX.

An validum sit matrimonium, cui proprius Parochus vnus contrahentis assistit in Parochia alterius, sibi non subditi? Et an dictus Parochus, qui in aliena Parochia coniugio suum Parochianum peccet mortaliter, & puniendus sit? Ex p. 3. tr. 4. Ref. 231. aliàs 232.

§. 1. Exempli gratia, si Parochus Petri contrahentis assistat in Parochia Mariae, cuius non est Parochus. Aliqui existimant, quemuis Parochum ex duobus contrahentibus, & ita Parochum viri in parochia feminae, & è contra, posse illos matrimonio iungere, & ita docet Sanchez de matrimon. tom. 1. lib. 3. disp. 19. n. 11. qui multas rationes adducit ad firmandam hanc sententiam.

Sup. hoc supra in Ref. 89. §. Et tandem obserua, sed lege eam à principio.

2. His tamen non obstantibus, aduersus illum contrariam tenet Basilius Pontius de mat. lib. 5. cap. 16. num. 4. & alij penes ipsum, qui etiam adducit